Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (седми състав)

14 юни 2017 година*

„Преюдициално запитване — Обща организация на пазарите на селскостопански продукти — Регламент (ЕС) № 1308/2013 — Член 78 и част III от приложение VII — Решение 2010/791/ЕС — Определения, наименования и търговски наименования — „Мляко“ и „млечни продукти“ — Наименования, използвани за реклама и пускане на пазара на изцяло растителни храни“

По дело C-422/16

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Landgericht Trier (Областен съд Трир, Германия) с акт от 28 юли 2016 г., постъпил в Съда на 1 август 2016 г., в рамките на производство по дело

**Verband Sozialer Wettbewerb eV**

срещу

**TofuTown.com GmbH,**

СЪДЪТ (седми състав),

състоящ се от: A. Prechal, председател на състава, A. Rosas и E. Jarašiūnas (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за TofuTown.com GmbH, от M. Beuger, Rechtsanwalt,

— за германското правителство, от K. Stranz и T. Henze, в качеството на представители,

— за гръцкото правителство, от G. Kanellopoulos и O. Tsirkinidou, в качеството на представители,

— за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от P. Gentili, avvocato dello Stato,

— за Европейската комисия, от A. X. P. Lewis и D. Triantafyllou, в качеството на представители,

* Език на производството: немски.

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

## Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 78, параграф 2 и част III параграфи 1 и 2 от приложение VII към Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ L 347, 2013 г., стр. 671).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Verband Sozialer Wettbewerb eV (наричано по-нататък „VSW“) и TofuTown.com GmbH (наричано по-нататък „TofuTown“) във връзка с предявен от VSW иск за преустановяване на нарушение.

### Правна уредба

#### *Правото на Съюза*

#### *Регламент № 1308/2013*

3 Съображения 64 и 76 от Регламент № 1308/2013 гласят:

„(64) Прилагането на стандартите за предлагане на пазара на селскостопански продукти може да допринесе за подобряване на икономическите условия за производство и предлагане на пазара и на качеството на тези продукти. Затова прилагането на тези стандарти е в интерес на производителите, търговците и потребителите.

[…]

(76) За определени сектори и продукти определенията, наименованията и търговските наименования са важни елементи за определяне на условията на конкуренция. Следователно е целесъобразно да се установят определения, наименования и търговски наименования за посочените сектори и/или продукти, които да се използват за предлагане на пазара в Съюза единствено на продукти, отговарящи на съответните изисквания“.

4 В част II от посочения регламент за вътрешния пазар е включен дял II за правилата относно предлагането на пазара и организациите на производители. Подраздел 2 от глава I, раздел 1 от този дял е озаглавен „Секторни или продуктови пазарни стандарти“ и включва членове 74—83 от Регламента.

5 Член 78 от Регламент № 1308/2013, озаглавен „Определения наименования и търговски наименования за някои сектори и продукти“, предвижда:

„1. В допълнение към приложимите пазарни стандарти и където е уместно, определенията, наименованията и търговските наименования, предвидени в приложение VII, се прилагат за следните сектори или продукти:

[…]

в) мляко и млечни продукти, предназначени за консумация от човека;

[…]

2. Определенията, наименованията или търговските наименования, предвидени в приложение VII, могат да се използват в Съюза единствено за предлагането на пазара на продукт, който отговаря на съответните изисквания, посочени в това приложение.

3. На Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 227 относно измененията, дерогациите или изключенията от определенията и търговските наименования, предвидени в приложение VII. Тези делегирани актове са стриктно ограничени до доказани нужди, произтичащи от променящите се изисквания на потребителите, техническия прогрес или необходимостта от продуктови иновации.

[…]

5. За да бъдат взети предвид очакванията на потребителите и развитието на пазара на млечни продукти, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове в съответствие с член 227, да определи млечните продукти по отношение на които трябва да се посочват животинските видове, от които произхожда млякото, в случай че са различни от едър рогат добитък, и да установи необходимите правила“.

6 Подраздел 5 от част II, дял II, глава I, раздел 1 от Регламент № 1308/2013 е озаглавен „Общи разпоредби“. Член 91 от този регламент, включен в подраздел 5, уточнява:

„Комисията може да приеме актове за изпълнение относно:

а) за изготвяне на списъка на млякото и млечните продукти, посочени в приложение VII, част III, точка 5, втора алинея, […] въз основа на индикативните списъци на продукти, считани от държавите членки за съответстващи на посочен[ата] разпоредб[а] на тяхната територия, които списъци се изпращат от държавите членки на Комисията;

[…]“.

7 Приложение VII към посочения регламент е озаглавено „Определения, наименования и търговски наименования на продуктите, посочени в член 78“. В уводната си част приложението уточнява, че за целите на настоящото приложение „търговско наименование“ означава по-конкретно „наименованието на храната по смисъла на член 17 от Регламент (ЕС) № 1169/2011 [на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година за предоставянето на информация за храните на потребителите, за изменение на регламенти (ЕО) № 1924/2006 и (ЕО) № 1925/2006 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 87/250/ЕИО на Комисията, Директива 90/496/ЕИО на Съвета, Директива 1999/10/ЕО на Комисията, Директива 2000/13/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, директиви 2002/67/ЕО и 2008/5/ЕО на Комисията и на Регламент (ЕО) № 608/2004 на Комисията (ОВ L 304, 2011 г., стр. 18 и поправка в ОВ L 297, 2015 г., стр. 10)]“.

8 Част III от приложение VII е озаглавена „Мляко и млечни продукти“. Тя предвижда:

„1. „Мляко“ означава изключително нормалната секреция от млечните жлези, която се получава от доенето на едно или няколко животни, без каквито и да са добавки към този продукт или екстрахиране на вещества от него.

Същевременно наименованието „мляко“ може да се използва:

а) за мляко, обработено по начин, който не променя неговия състав или за мляко, чиято масленост е стандартизирана […];

б) в съчетание с дума или думи за означаване на вида, качеството, произхода и/или предназначението на това мляко или за да се опише физическата обработка или промяната в състава, на които млякото е било подложено, при условие че тази промяна се ограничава до добавяне и/или екстракция на естествени млечни съставки.

2. За целите на настоящото приложение „млечни продукти“ означава продукти, получени изключително от мляко — с разбирането, че могат да се добавят вещества, необходими за тяхното производство, при условие че тези вещества не се използват за замяна, цялостна или частична, на която и да е млечна съставка.

Следните наименования се запазват изключително за млечните продукти:

а) следните наименования, използвани на всички етапи от предлагането на пазара:

i) суроватка,

ii) сметана,

iii) масло,

iv) мътеница,

[…]

viii) сирене,

ix) кисело мляко,

[…]

б) наименования по смисъла на […] член 17 от [Регламент № 1169/2011], използвани действително за млечни продукти.

3. Наименованието „мляко“ и наименованията, използвани за млечните продукти, могат да се използват и в съчетание с дума или думи за означаване на съставни продукти, никоя част от които не замества и не е предназначена да замести която и да е млечна съставка, и от които млякото или млечният продукт съставлява съществена част с оглед на количеството или характеристиката на продукта.

4. По отношение на млякото се посочват животинските видове, от които то произхожда, в случай че са различни от едър рогат добитък.

5. Наименованията, посочени в параграфи 1, 2 и 3, не могат да бъдат използвани за никакви други продукти, различни от посочените в същите параграфи.

Тази разпоредба обаче не се прилага за наименованията на продукти, точното естество на които е ясно от традиционната им употреба и/или когато наименованията се използват ясно за описание на характерно качество на продукта.

6. По отношение на продукти, различни от описаните в параграфи 1, 2 и 3 на настоящата част, не може да се използва никакъв етикет, търговски документ, рекламен материал или каквато и да е форма на реклама, […] нито каквато и да е форма на представяне, в които да се твърди, загатва или внушава, че този продукт е млечен продукт.

[…]“.

9 Разпоредбите на част III от приложение VII към Регламент № 1308/2013 възпроизвеждат без никакви промени по същество разпоредбите, включени по-рано в приложение XII към Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета от 22 октомври 2007 година за установяване на обща

организация на селскостопанските пазари и относно специфични разпоредби за някои земеделски продукти (Общ регламент за ООП) (ОВ L 299, 2007 г., стр. 1), което без изменение по същество възприема разпоредбите на Регламент (ЕИО) № 1898/87 на Съвета от 2 юли 1987 година относно закрилата на наименованията, използвани в търговията с мляко и млечни продукти (ОВ L 182, 1987 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 6, стр. 83).

***Решение 2010/791/ЕО***

10 Съгласно член 1 от Решение 2010/791/ЕС на Комисията от 20 декември 2010 година за установяване на списък на продуктите, посочени в приложение XII, точка III, подточка 1, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета (ОВ L 336, 2010 г., стр. 55), продуктите, които на територията на Съюза съответстват на продуктите, посочени в тази разпоредба, са изброени в приложение I към решението.

11 Съображение 3 от това решение уточнява:

„Държавите членки трябва да уведомят Комисията относно индикативния списък на продуктите, за които считат, че в рамките на техните територии удовлетворяват критериите за […] изключение. […] Този списък трябва да съдържа наименованията на съответните продукти в съответствие с тяхната традиционна употреба на различните езици на Съюза, за да могат тези наименования да станат използваеми във всички държави членки, […]“.

12 Съгласно член 230, параграф 1, първа алинея и параграф 2 от Регламент № 1308/2013 с него се отменя Регламент № 1234/2007 и позоваванията на Регламент № 1234/2007 се считат за позовавания на Регламент № 1308/2013. Поради това Решение 2010/791 вече съдържа списък на продуктите, посочени в част III, параграф 5, втора алинея от приложение VII към последния регламент.

***Регламент № 1169/2011***

13 Член 17 от Регламент № 1169/2011 е озаглавен „Наименование на храната“ и параграф 1 от него предвижда:

„Наименованието на храната е нейното официално наименование. При липса на такова наименование, наименованието на храната е нейното обичайно наименование или, ако не съществува обичайно наименование или обичайното наименование не се използва, се предоставя описателно наименование на храната“.

***Германското право***

14 Член 3a от Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (Закон за мерките срещу нелоялната конкуренция) в редакцията, приложима по делото в главното производство, гласи:

„Всеки, който нарушава законова разпоредба, предназначена в частност да регулира поведението на пазара в интерес на пазарните субекти, извършва акт на нелоялна конкуренция, когато нарушението може да засегне съществено интересите на потребителите, на другите пазарни субекти или на конкурентите“.

**Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси**

15 VSW е германско сдружение, една от чиито цели е предотвратяването на нелоялната конкуренция. TofuTown е дружество, чийто предмет на дейност е производство и доставка на вегетариански/вегански храни. В частност то рекламира и продава изцяло растителни продукти под наименованията „Soyatoo масло от тофу“, „Растително сирене“, „Veggie-Cheese“, „Cream“ и други подобни наименования.

16 VSW предявява пред Landgericht Trier (Областен съд Трир, Германия) иск срещу TofuTown за преустановяване на нарушение, считайки че предприетата от това дружество реклама на тези изцяло растителни продукти нарушава конкуренцията, като твърди нарушение на член 3а от Закона за мерките срещу нелоялната конкуренция във връзка с част III, параграфи 1 и 2 от приложение VII и член 78 от Регламент № 1308/2013.

17 TofuTown, напротив, поддържа, че рекламата му на веганските продукти с разглежданите наименования не засяга тези разпоредби на правото на Съюза, тъй като, от една страна, начинът, по който потребителят разбира тези наименования, е съществено променен през последните години, а от друга страна, то не използва наименования като „масло“ или „*cream*“ изолирано, а винаги в съчетание с думи, указващи растителния произход на разглежданите продукти, като например „масло от тофу“ или „*rice spray cream*“.

18 Запитващата юрисдикция се позовава на решение от 16 декември 1999 г., UDL (C-101/98, EU:C:1999:615), в което Съдът по същество е постановил, че Регламент № 1898/87 не допуска използването на наименованието „сирене“ за млечен продукт, в който маслеността на млякото е заместена с мазнина с растителен произход, дори и това наименование да е допълнено с описателен текст. При все това тя поставя и въпроса за тълкуването, което следва да се даде на член 78 от Регламент № 1308/2013 във връзка с част III, параграфи 1 и 2 от приложение VII към него, с оглед на решаването на спора, с който е сезирана.

19 При тези обстоятелства Landgericht Trier (Областен съд Трир) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Може ли член 78, параграф 2 от Регламент № 1308/2013 да се тълкува в смисъл, че определенията, наименованията и търговските наименования по смисъла на приложение VII не трябва да отговарят на съответните изисквания, посочени в приложението, когато тези определения, наименования и търговски наименования са допълнени с обяснителен, съответно описателен текст (например „масло от тофу“ за изцяло растителен продукт)?

2) Трябва ли част III, параграф 1 от приложение VII към Регламент № 1308/2013 да се тълкува в смисъл, че наименованието „мляко“ се запазва изключително за продукта от нормалната секреция от млечните жлези, която се получава от доенето на едно или няколко животни, без каквито и да са добавки към този продукт или екстрахиране на вещества от него, или наименованието „мляко“ може да бъде използвано — евентуално при добавяне на пояснителни думи като например „соево мляко“ — и за растителни (вегански) продукти при продажбата им?

3) Трябва ли част III, параграф 2 от приложение VII във връзка с член 78 от Регламент № 1308/2013 да се тълкува в смисъл, че конкретно изброените в параграф 2, буква а) от него наименования, по-специално „суроватка“, „сметана“ [„*Rahm*“ на немски език], „масло“, „мътеница“, „сирене“, „кисело мляко“ или думата „chantilly” [„*Sahne*“ на немски език] и т.н., са запазени изключително за млечни продукти, или чисто растителни/вегански продукти, които са произведени без (животинско) мляко, също могат да попаднат в обхвата на част III, параграф 2 от приложение VII към Регламент №. 1308/2013?“.

**По преюдициалните въпроси**

20 С трите си въпроса, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да установи дали член 78, параграф 2 и част III от приложение VII към Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат наименованието „мляко“ и наименованията, които този регламент запазва само за млечните продукти, да бъдат използвани при предлагането на пазара или рекламата за обозначаване на изцяло растителен продукт, дори и ако тези наименования са допълнени с обяснителен или описателен текст, посочващ растителния произход на съответния продукт.

21 Съгласно член 78, параграф 2 от посочения регламент определенията, наименованията или търговските наименования, предвидени в приложение VII към същия регламент, могат да се използват в Съюза единствено за предлагането на пазара на продукт, който отговаря на съответните изисквания, посочени в това приложение.

22 Част III от това приложение VII се отнася до млякото и млечните продукти. Що се отнася до млякото, параграф 1, първа алинея от посочената част III предвижда, че „мляко“ означава „изключително нормалната секреция от млечните жлези, която се получава от доенето на едно или няколко животни, без каквито и да са добавки към този продукт или екстрахиране на вещества от него“. Втората алинея на този параграф обаче уточнява в буква а), че наименованието „мляко“ може да се използва за „мляко, обработено по начин, който не променя неговия състав, или за мляко, чиято масленост е стандартизирана […]“, и в буква б), че това наименование може да се използва „в съчетание с дума или думи за означаване на вида, качеството, произхода и/или предназначението на това мляко или за да се опише физическата обработка или промяната в състава, на които млякото е било подложено, при условие че тази промяна се ограничава до добавяне и/или екстракция на естествени млечни съставки“.

23 Следователно от текста на посочения параграф 1 ясно следва, че наименованието „мляко“ по принцип не може да бъде законно използвано за обозначаването на изцяло растителен продукт, тъй като по смисъла на тази разпоредба млякото е продукт от животински произход, което следва и от част III, параграф 4 от приложение VII към Регламент № 1308/2013, която предвижда, че по отношение на млякото се посочват животинските видове, от които то произхожда, в случай че са различни от едър рогат добитък, както и от член 78, параграф 5 от този регламент, който предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, за да определи млечните продукти по отношение на които трябва да се посочват животинските видове, от които произхожда млякото, в случай че са различни от едър рогат добитък.

24 Освен това от този текст следва, че обяснителният или описателният текст, за да се посочи растителният произход на разглеждания в главното производство продукт, като „от соя“ или „от тофу“, не са сред думите, които могат да бъдат използвани в съчетание с наименованието „мляко“ съгласно посочения параграф 1, втора алинея, буква б), тъй като измененията в състава на млякото, които съгласно тази разпоредба тези допълнителни думи могат да сочат, са такива, които са ограничени до добавяне и/или екстракция на неговите естествени съставки, което не включва пълната замяна на млякото от изцяло растителен продукт.

25 Що се отнася до млечните продукти, част III, параграф 2, първа алинея от приложение VII към Регламент № 1308/2013 гласи, че „млечни продукти“ са „продукти, получени изключително от мляко — с разбирането, че могат да се добавят вещества, необходими за тяхното производство, при условие че тези вещества не се използват за замяна, цялостна или частична, на която и да е млечна съставка“. Втора алинея от посочения параграф освен това уточнява, че „изключително за млечните продукти“ се запазват, от една страна, наименованията, използвани на всички етапи от предлагането на пазара, които са изброени в буква а) от разпоредбата, като списъкът

включва наименованията „суроватка“, „сметана“, „масло“, „мътеница“, „сирене“ и „кисело мляко“, а от друга страна, по-специално наименованията по смисъла на член 17 от Регламент № 1169/2011, „използвани действително за млечни продукти“.

26 От текста на параграф 2 също така е видно, че даден „млечен продукт“, тъй като е получен изключително от мляко, следва да съдържа неговите съставки. В това отношение Съдът вече е постановил, че млечен продукт, в който която и да е млечна съставка е заменена, дори и само частично, не може да бъде обозначаван с някое от наименованията, посочени в част III, параграф 2, втора алинея, буква а) от приложение VII към Регламент № 1308/2013 (вж. в този смисъл решение от 16 декември 1999 г., UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, т. 20—22). A fortiori това се отнася по принцип и за чисто растителния продукт, тъй като такъв продукт по дефиниция не съдържа никакви съставки на мляко.

27 Следователно наименованията, изброени в част III, параграф 2, втора алинея, буква а) от приложение VII към посочения регламент, като суроватка“, „сметана“, „масло“, „мътеница“, „сирене“ и „кисело мляко“, посочени от запитващата юрисдикция, не могат по принцип да бъдат законно използвани за обозначаване на изцяло растителен продукт.

28 Идентична забрана се налага съгласно част III, параграф 2, втора алинея, буква б) от приложение VII към същия регламент за наименованията по смисъла на член 17 от Регламент № 1169/2011, използвани действително за млечни продукти. В това отношение следва да се припомни, че съгласно член 17, параграф 1 наименованието на храната е нейното официално наименование, или при липса на такова наименование, нейното обичайно наименование или, ако не съществува обичайно наименование или обичайното наименование не се използва, описателно наименование на храната.

29 Но макар думата „*Sahne*“ на немски език, която запитващата юрисдикция в преюдициалното си запитване разграничава от думата „*Rahm*“, посочена в част III, параграф 2, втора алинея, буква а), подточка ii) от приложение VII към Регламент № 1308/2013, подобно на думата „chantilly“ на френски език да не фигурира сред наименованията на млечни продукти, изброени в част III, параграф 2, втора алинея, буква а) от приложение VII към Регламент № 1308/2013, факт е, че тази дума обозначава сметана, която може да е разбита.

30 Следователно става въпрос за наименование по смисъла на член 17 от Регламент № 1169/2011, използвано действително за млечен продукт. Поради това посочената дума по принцип не може да бъде законно използвана и за обозначаване на изцяло растителен продукт.

31 Що се отнася до евентуалната релевантност — с цел да се прецени законността на използването на наименованието „мляко“ или на наименованията, запазени от Регламент № 1308/2013 само за млечните продукти, за обозначаване на изцяло растителен продукт — на добавянето на обяснителен или описателен текст, посочващ растителния произход на съответния продукт, като „от соя“ или „от тофу“, посочени от запитващата юрисдикция, следва да се отбележи, че част III, параграф 3 от приложение VII към този регламент предвижда, че „[н]аименованието мляко и наименованията, използвани за млечните продукти, могат да се използват и в съчетание с дума или думи за означаване на съставни продукти, никоя част от които не замества и не е предназначена да замести която и да е млечна съставка, и от които млякото или млечният продукт съставлява съществена част с оглед на количеството или характеристиката на продукта“.

32 Тези условия обаче не са изпълнени за изцяло растителните продукти, тъй като такива продукти не съдържат нито мляко, нито млечен продукт. Поради това параграф 3 не би могъл да служи като основание за законно използване при обозначаването на изцяло растителен продукт с

наименованието „мляко“ или наименованията, запазени само за млечните продукти, в съчетание с един или няколко обяснителни или пояснителни текста, посочващи растителния произход на съответния продукт.

33 Освен това, макар съгласно част III, параграф 5, първа алинея от приложение VII към Регламент № 1308/2013 посочените в част III параграфи 1, 2 и 3 наименования да не могат да бъдат използвани за никакви други продукти, различни от посочените в тези параграфи, параграф 5, втора алинея предвижда, че първа алинея „не се прилага за наименованията на продукти, точното естество на които е ясно от традиционната им употреба и/или когато наименованията се използват ясно за описание на характерно качество на продукта“.

34 Списъкът на посочените от последната разпоредба продукти обаче съгласно член 121, буква б), подточка i) от Регламент № 1234/2007, понастоящем по същество член 91, първа алинея, буква а) от Регламент № 1308/2013, се съдържа в приложение I към Решение 2010/791. Следователно само посочените в това приложение продукти са обхванати от предвиденото във втората алинея изключение.

35 В конкретния случай следва да се посочи, че този списък не съдържа препращане към соя или към тофу.

36 Освен това, макар посоченият списък на френски език да посочва продукт с наименование „crème de riz“, на английски език той не посочва продукт с наименование „*rice spray cream*“, посочен от запитващата юрисдикция като един от разглежданите в главното производство продукти, нито продукт с наименование „*rice cream*“. В това отношение е необходимо да се подчертае, че по същество от съображение 3 на Решение 2010/791 следва, че в списъка, изготвен с това решение, са включени продукти, които държавите членки определят като съответстващи в рамките на техните територии на критериите, предвидени в част III, параграф 5, втора алинея от приложение VII към Регламент № 1308/2013, и наименованията на съответните продукти са посочени в съответствие с тяхната традиционна употреба на различните езици на Съюза. Поради това обстоятелството, че наименованието „crème de riz“ на френски език е признато като отговарящо на посочените критерии, не означава, че наименованието „*rice cream*“ също отговаря на тези критерии.

37 Освен това следва да се отбележи, че макар от посочения списък да следва, че използването на думата „*cream*“ с допълнителна дума в наименованието на даден продукт да е разрешено при определени условия, а именно за обозначаване на спиртни напитки или супи, нито едно от тези условия не изглежда да е изпълнено при наименование като разглежданото в главното производство „*rice spray cream*“. Освен това, макар използването на думата „*creamed*“ с наименование на растителен продукт да е разрешено, това е така само когато „терминът [„*creamed*“] характеризира консистенцията на продукта“.

38 От изложеното е видно, че нито един от посочените като пример от запитващата юрисдикция продукти не фигурира в посочения списък и следователно нито едно от наименованията, които тази юрисдикция цитира, не се ползва от изключението, предвидено в част III, параграф 5, втора алинея от приложение VII към Регламент № 1308/2013, което все пак тя следва да провери по отношение на всеки от разглежданите в главното производство продукти.

39 Освен това член 78, параграф 3 от Регламент № 1308/2013 предвижда, че за да се отговори на доказани нужди, произтичащи от променящите се изисквания на потребителите, техническия прогрес или необходимостта от продуктови иновации, на Комисията се предоставя правомощието да приема делегирани актове относно измененията, дерогациите или изключенията от определенията и търговските наименования, предвидени в приложение VII към този регламент. До момента обаче Комисията не е приела такъв акт по отношение на определенията и търговските наименования на млякото и млечните продукти.

40 От всичко гореизложено следва, че наименованието „мляко“ и наименованията, запазени само за млечните продукти, не могат да бъдат законно използвани за обозначаване на изцяло растителен продукт, освен ако този продукт не е включен в списъка, изготвен в приложение I към Решение 2010/791, тъй като добавянето на описателен или обяснителен текст, посочващ растителния произход на съответния продукт, като разглежданите в главното производство не се отразява на такава забрана (вж. в този смисъл решение от 16 декември 1999 г., UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, т. 25—28).

41 Освен това от член 78, параграф 2 във връзка с част III, параграф 6, първа алинея от приложение VII към Регламент № 1308/2013 следва, че тази забрана важи както за предлагането на пазара, така и за рекламата.

42 Противно на твърдението на TofuTown, посоченото в точки 40 и 41 от настоящото решение тълкуване се потвърждава от целта на посочения регламент и не накърнява нито принципа на пропорционалност, нито принципа на равно третиране.

43 Видно от съображения 64 и 76 от същия регламент, целите на разглежданите разпоредби са по-специално да подобрят икономическите условия за производство и предлагане на пазара и на качеството на тези продукти в интерес на производителите, търговците и потребителите, да защитят потребителите и да се запазят условията на конкуренция. Тези разпоредби допринасят за постигането на целите, доколкото предвиждат, че само продуктите, съответстващи на поставените от тях изисквания, могат да бъдат обозначавани с наименованието „мляко“ и наименованията, запазени само за млечни продукти, дори и ако тези наименования са придружени от обяснителни или пояснителни текстове като разглежданите в главното производство.

44 Всъщност при липса на такова ограничение тези наименования по-специално не биха позволили със сигурност да се идентифицират продуктите, които имат специфични характеристики, свързани с естествения състав на животинското мляко, което би противоречало на защитата на потребителите поради факта, че ще възникне опасност от объркване. Това би противоречало и на целта за подобряването на икономическите условия за производство и предлагане на пазара и на качеството на „млякото“ и „млечните продукти“.

45 Що се отнася до принципа на пропорционалност, той изисква актовете на институциите на Съюза да са годни да осъществят легитимните цели, преследвани със съответната правна уредба, и да не надхвърлят необходимото за осъществяването на тези цели, като се има предвид, че когато съществува избор между няколко подходящи мерки, трябва да се прибегне до мярката, която създава най-малко ограничения, а породените от нея неудобства не трябва да са несъразмерни с тези цели (вж. в този смисъл решения от 16 декември 1999 г., UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, т. 30 и от 17 март 2011 г., AJD Tuna, C-221/09, EU:C:2011:153, т. 79 и цитираната съдебна практика).

46 В областта на общата селскостопанска политика законодателят на Съюза разполага с широко право на преценка, което съответства на политическите отговорности, възложени му от членове 40—43 ДФЕС, така че единствено явно неподходящият характер на приета в тази област мярка с оглед на целта, която компетентната институция възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на подобна мярка (вж. в този смисъл решения от 16 декември 1999 г., UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, т. 31 и от 17 октомври 2013 г., Schaible, C-101/12, EU:C:2013:661, т. 48).

47 В настоящия случай, както вече бе посочено в точка 43 от настоящото решение, разпоредбите, чието тълкуване иска запитващата юрисдикция, целят да подобрят икономическите условия за производство и предлагане на пазара на съответните продукти и на тяхното качество, както и да защитят потребителите и да запазят условията на конкуренция.

48 Всъщност фактът, че възможността при предлагането на пазара или рекламата да се използва наименованието „мляко“ и наименованията, запазени само за млечните продукти, е предоставена само за продуктите, съответстващи на установените в част III от приложение VII към Регламент № 1308/2013 изисквания, гарантира по-специално на производителите на тези продукти ненарушаване на условията на конкуренция, а на потребителите им, че всички обозначени с посочените наименования продукти отговарят на същите стандарти за качество, като ги защитава от объркване по отношение на състава на продуктите, които възнамеряват да купят. Следователно разглежданите разпоредби са годни за осъществяването на тези цели. Освен това те не надхвърлят необходимото за постигането им, тъй като, както вече е постановил Съдът, добавянето на описателен или обяснителен текст към посочените наименования за обозначаване на продукти, които не отговарят на тези изисквания, не може категорично да предотврати опасността от объркване в съзнанието на потребителя. Следователно разглежданите разпоредби не нарушават принципа на пропорционалност (вж. в този смисъл решение от 16 декември 1999 г., UDL, C-101/98, EU:C:1999:615, т. 32—34).

49 Що се отнася до принципа на равно третиране, той изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такова третиране не е обективно обосновано (вж. в този смисъл решения от 6 декември 2005 г., ABNA и др., C-453/03, C-11/04, C-12/04 и C-194/04, EU:C:2005:741, т. 63 и от 30 юни 2016 г., Lidl, C-134/15, EU:C:2016:498, т. 46).

50 В настоящия случай не би могло да се приеме като нарушение на принципа на равно третиране обстоятелството, че според TofuTown по отношение на използването на търговски наименования спрямо производителите на вегетариански или вегански заместители на месото или рибата не се прилагат ограничения, съпоставими с тези, които се прилагат към производителите на вегетариански или вегански заместители на млякото или млечните продукти съгласно част III от приложение VII към Регламент № 1308/2013.

51 Всъщност всеки сектор от общата организация на пазара на селскостопански продукти, установен с посочения регламент, има особености, които са характерни за него. От това следва, че твърдение за неравно третиране на продукти, които не са еднакви и за които се прилагат различни правила, не може да бъде надлежно обосновано, като се сравняват техническите механизми, използвани за регулиране на различните сектори на пазара (вж. в този смисъл решения от 28 октомври 1982 г., Lion и др., 292/81 и 293/81, EU:C:1982:375, т. 24 и от 30 юни 2016 г., Lidl, C-134/15, EU:C:2016:498, т. 49). Млякото и млечните продукти спадат към различен сектор от този на различните видове меса и сектора на продукти от риболов, които спадат и към друга обща организация на пазарите.

52 С оглед на всички изложени по-горе съображения на поставените въпроси следва да се отговори, че член 78, параграф 2 и част III на приложение VII към Регламент № 1308/2013 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат наименованието „мляко“ и наименованията, които този регламент запазва само за млечните продукти, да бъдат използвани при предлагането на пазара или рекламата за обозначаване на изцяло растителен продукт, дори и ако тези наименования са допълнени с обяснителен или описателен текст, посочващ растителния произход на съответния продукт, освен ако този продукт е включен в приложение I към Решение 2010/791.

**По съдебните разноски**

53 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (седми състав) реши:

**Член 78, параграф 2 и част III от приложение VII към Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат наименованието „мляко“ и наименованията, които този регламент запазва само за млечните продукти, да бъдат използвани при предлагането на пазара или рекламата за обозначаване на изцяло растителен продукт, дори и ако тези наименования са допълнени с обяснителен или описателен текст, посочващ растителния произход на съответния продукт, освен ако този продукт е включен в приложение I към Решение 2010/791/ЕС на Комисията от 20 декември 2010 година за установяване на списък на продуктите, посочени в приложение XII, точка III, подточка 1, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета.**

Подписи